

NU MUSCA MOMEALA!!!

CUM POTI AVEA VICTORIE ASUPRA ISPITEI

Ispita este un fapt nelipsit din viata oricarui crestin. Apostolul Pavel a scris urmatoarele cuvinte bisericii din Corint: *“Nu v-a ajuns nici o ispita care sa nu fi fost potrivita naturii omenesti. Si Dumnezeu, care este credincios, nu va ingadui sa fiti ispititi peste puterile voastre; ci impreuna cu ispita va pregati si iesirea din ea, ca s-o puteti suporta”*(1 Corinteni 10:31).

De aici, precum si din alte pasaje importante din Cuvantul lui Dumnezeu, putem invata multe lucruri care ne vor ajuta sa stam fermi atunci cand ispita bate la usa noastra. In acest studiu vom vedea sase adevaruri esentiale cu privire la ispita.

1. Ispita este o realitate evidenta

Ce este ispita? Primul lucru pe care trebuie sa-l intelegem este ca ispita nu este un pacat. Ispita te poate conduce la pacat daca i te supui, dar a fi ispitit nu inseamna a pacatui. Dietrich Bonhoeffer a fost unul dintre cei mai mari ganditori teologi ai secolului 20. Fiind internat de catre nazisti in timpul celui de-al doilea Razboi Mondial pentru ca ajutase un grup de evrei sa scape din Elvetia, a fost invinuit de tradare si condamnat la moarte prin spanzurare in tabara de concentrare Flossenburg, in anul 1945. In timpul detentiei, Bonhoeffer a tratat multe teme doctrinare impotante. Un exemplu este o hartie mica pe care a scris-o cu privire la ispita. Iata cuvintele sale: *”In trupurile noastre exista o inclinatie latentă spre o dorinta impulsiva si cruda. Cu putere irezistibila, dorinta pune stapanire pe firea pacatoasa. Dintr-o data un tainic foc inabusit se aprinde. Carnea arde si este in flacari. Nu are nici o importanta daca este vorba despre o dorinta sexuala, ambitie, desertaciune, dorinta de razbunare, iubire de faima si putere, lacomie de bani, sau in final de o dorinta ciudata fata de puterea lumii. Bucuria in Dumnezeu este pe cale de a se raci inaustrul nostru si in acest moment incepem sa cautam toata bucuria in interiorul fiintei noastre. Dumnezeu devine destul de ireal pentru noi. Singura realitate este diavolul. Satan nu ne umple cu ura fata de Dumnezeu, ci cu uitare de Dumnezeu. Astfel, poftele nascute infasoara mintea si voia omului intr-un intuneric gros. Pierdem puterea de discernamant si de decizie. Aici este momentul in care tot ce este launtru meu se ridica impotriva Cuvantului lui Dumnezeu.”* Ce afirmatie! Bonhoeffer, fiind intr-o inchisoare nazista, a afirmat ca s-a confruntat cu ispita chiar si acolo. Dar ce a spus el despre ispita? Bonhoeffer a scris despre cum aceasta dorinta inabusita incearca sa se aprinda in noi. Ceea ce descrie el este natura pacatoasa care cedeaza in fata momelei ispititoare. A mai scris ca, in momentul ispitei, Dumnezeu este cam ireal pentru noi. Isi pierde din realitate, iar noi decadem si uitam de El. Ispita nu este un pacat, insa ascultarea de ea constituie un pacat. A asculta de ispita nu inseamna a-L uita pe Dumnezeu, ci mai degrabă a-L uita pe Dumnezeu. Gandeste-te la situatiile in care ai cedat. Ispita vine cu o voce stinsa soptindu-ti la ureche, in timp ce realitatea lui Dumnezeu parca devine ca un vapor care se indeparteaza de port. In acel moment Dumnezeu pare distant.

Dag Hamershult a scris: *“Nu te poti juca cu animalul din tine fara sa devii cu totul un animal. Nu te poti juca cu fatarnicia fara sa iti pierzi si drepul de a spune adevarul; nu te poti juca cu cruzimea, fara sa iti pierzi sensibilitatea mintii tale. Acela care vrea sa-si pastreze gradina curata nu lasa loc buruienilor”*. Ce imagine extraordinara! In concluzie, realitatea ispitei este evidenta, iar noi trebuie sa fim pregatiti!

2. Ispita este o problema comuna

Sa privim din nou la pasajul din Scriptura in care Pavel scrie bisericii din Corint: *“Nu v-a ajuns nici o ispita care sa nu fi fost potrivita naturii omenesti...”* Unii au tendinta sa creada ca ispita exista doar pentru tineri sau pentru crestini lumesti, carnali, eventual doar pentru aceia care sunt slabi si instabili in credinta lor. Dumnezeu spune insa prin apostolul Pavel ca ispita este comuna naturii omenesti. Opreste-te si gandeste-te putin la cativa oameni din biblie care au avut de infruntat ispite. Imagineaza-ti-l pe marele rege al Israelului, David, mergand intr-o dupa-amiaza pe acoperisul casei sale si vazand-o pe Batseba. Aceasta este un exemplu de ispita destul de familiar. Apoi il avem pe Samson, care a fost ispitit de Dalila; sau poate te gandesti la Iov. Iti amintesti ca Dumnezeu l-a intrebat pe Satan: *“L-ai vazut pe slujitorul meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pamant”*. Cartea Iov ne descopera felul in care acesta a facut fata unor mari ispite. Un alt exemplu este Iosif, care a fost vandut ca sclav. Acolo, in casa lui Potifar, fiind singur, Iosif a avut de infruntat ispita de a ceda insistențelor sotiei lui Potifar. De asemenea, putem invata lucruri importante despre ispita, din viata lui Isus Hristos din Insusi. El s-a confruntat cu ispita si a fost un test chiar si pentru El, un test pe care l-a trecut fara a pacatui. Fiecare om care a trait vreodata s-a confruntat si se va confrunta cu ispita. Fiecare persoana pe care tu si eu o cunoastem are de a face cu ispita. Aceasta poate veni sub diferite forme, purtand diferite masti, dar, de fapt, este unul si acelasi concept vechi. Nu conteaza cat de tanar sau batran esti in credinta, poti fi sigur ca vei avea de a face cu ispita. Este o problema comuna, indiferent de varsta sau sex. Avand aceste lucruri in minte, studiul acestei problematice este foarte practic pentru fiecare dintre noi. Cu ani in urma, credeam ca doar baietii se confrunta cu anumite ispite, insa am fost foarte mirat sa aflu ca si fetele se confrunta cu acelasi tip de ispite. Atunci mi-am amintit ca Biblia spune ca ispita este *“potrivita naturii omenesti”*.

Acest pasaj se refera la intreaga omenire, la toti oamenii. Nu are nici o importanta daca esti sarac sau bogat, tanar sau batran, baiat sau fata. Se aplica in cazul fiecaruia.

Ispita actioneaza atat asupra crestiniilor spirituali, cat si a celor carnali. Exemplele din Biblie citate mai sus includ tot felul de oameni: unii dintre ei spirituali, altii carnali, insa toti au avut de infruntat ispita. Este necesar sa lasam ca Duhul lui Dumnezeu sa ne implanteze bine acest lucru in inimile noastre: ispita nu este ceva care vine doar in primii ani ai vietii de crestin. Este un dusman cu care vom avea de a face mereu.

3. Ispita este un proces atragator

Atractia ne da ideea de tentatie sau seductie. Iacov spune urmatoarele: *“Nimeni, cand este ispitit sa nu zica: sunt ispitit de Dumnezeu, caci Dumnezeu nu poate fi ispitit de rele si El Insusi nu ispiteste pe nimeni. Ci fiecare este ispitit cand este atras si ademenit de pofta lui insusi”* (Iacov 1:13,14). Fraza *“atras si ademenit de pofta lui insusi”* arata faptul ca raul nu numai ne inconjoara, dar este chiar in noi! Avem intr-adevar dusmani spirituali din afara: lumea, carnea si diavolul care se razboiesc cu credinciosul, insa problema nu este doar externa, ci si interna. Cuvantul *“ademenit”* inseamna *“o momeala folosita pentru a atrage afara un peste din adapostul lui”*. Ironia acestui pasaj este ca ademenirea vine din interior. Este imaginea unui peste care musca din momeala sa proprie si este prins in ea. Ce se intampla cand procesul isi urmeaza cursul natural si ajunge la sfarsit, la conceperea poftei? Aduce cu el pacatul, iar pacatul o data infaptuit aduce moartea.

Ioan vorbeste in prima lui epistola despre pofta: *“Nu iubiti lumea, nici lucrurile din lume. Daca iubesti cineva lumea, dragostea Tatalui nu este in el. Caci tot ce este in lume, pofta carnilor, pofta ochilor si mandria vietii, nu este de la Tatal, ci din lume”* (1 Ioan 2:15,16).

Pofta carnilor se refera la senzualitate. Noi toti avem simturi, precum vederea, auzul, pipaitul si gustul, lucruri care sunt binecuvantari de la Dumnezeu, insa pofta carnilor trece de acestea. Ea se foloseste de

simturi pentru a multumi si satisface persoana insasi, in loc sa-I faca placere lui Dumnezeu. Ochiul, urechea, gustul si chiar pipaitul, toate pot fi drumuri spre senzualitate. Traim intr-o lume care ne inconjoara cu ipocrizii si falsitate. Diavolul este un bun imitator. El inlocuieste termenul de pofta cu cel de dragoste. El este acela care spune despre lucrurile gresite ca sunt bune. Diavolul perverteste tot ce exista intr-un trup frumos si il transforma intr-o placere incantatoare si ne atrage pentru a-l folosi intr-un mod incorect. Aceasta inseamna a te bucura de ceva intr-un mod gresit, intr-un moment gresit si printr-o sursa gresita.

Senzualitatea este punctul principal al mandriei, promovand o atitudine care spune: *“Eu sunt numarul 1”*. *“Fac ce vreau”*. *“Ma voi promova pe mine insumi”*. *“Voi urmari lucrurile care ma inalta pe mine in ochii celorlalti, chiar acele lucruri care Il resping pe Dumnezeu”*.

4. Ispita urmareste un tipar constant

Ispita este un proces foarte captivant, insa nu unul nou; se repeta iar si iar. Cel rau incerca sa-ti atraga mintea, emotiile si vointa. Satan iti ataca mintea si gandurile, sentimentele, emotiile, vointa cu toate deciziile si alegerile ei. Apostolul Pavel a avertizat biserica din Corint: *“Ca sa nu-l lasam pe satan sa aiba vreu castig de la noi; caci nu suntem in nestiinta despre planurile lui”* (2 Corinteni 2:11).

De asemenea, efesenilor le-a scris: *“Imbracati-va cu toata armatura lui Dumnezeu, ca sa puteti sta impotriva uneltirilor diavolului”* (Efeseni 6: 11). Cuvantul “planurile” din 2 Corinteni 2:11 arata “acel lucru care este planificat”. Cuvantul “uneltiri” este de asemenea cuvantul “inselaciuni”. Ambele versete vorbesc despre tiparul pe care il foloseste satan pentru a ataca. Acest tipar este testat deja si, din nefericire, se repeta iar si iar in viata noastra si foarte des cu succes.

In sectiunea anterioara am vazut trei cai pe care satan le foloseste pentru a ispiti: pofta carniei, a ochilor si mandria vietii. Aici vedem iarasi un tipar care apare atunci cand el ne ispiteste in domenii precum carnalitatea, senzualitatea si mandria.

5. Ispita cedeaza in fata unei promisiuni concrete

Asa cum am vazut pana acum in aceasta problema a ispitei, primele patru domenii acoperite ne ajuta sa recunoastem si sa intelegem ispita. In ultimele doua domenii vom vedea ca Dumnezeu nu ne-a lasat fara aparare. Primul lucru pe care il observam este acela ca, in mijlocul tuturor celorlalte lucruri, exista o promisiune clara. In 1 Cor. 10:13 citim: *„Nu v-a ajuns nici o ispita care sa nu fi fost potrivita naturii omenesti. Si Dumnezeu, care este credincios...”* Dumnezeu este credincios! Aceasta este cu adevarat o promisiune concreta! Dumnezeu este credincios!

In Evanghelia dupa Luca, in noaptea dinaintea rastignirii Domnului, Il vedem avand un timp de partasie cu ucenicii Sai. La un moment dat, El se intoarce spre Petru si ii spune: *„Simon, Simon, iata, Satan a cerut sa va cearna ca pe grau. Dar Eu m-am rugat pentru tine, ca sa nu ti se micsozeze credinta si dupa ce te vei intoarce, sa intaresti pe fratii tai”* (Luca 22: 1-32).

Imi place asa de mult acest lucru! Simon Petru i-a spus: *„Doamne, chiar daca toti Te vor parasi, eu nu o voi face”*. *„Eu voi fi tare si voi rezista. Nu voi esua.”* Raspunsul Domnului este asa de interesant. Isus i se adreseaza cu „Simon”, nu cu „Petru”, cuvantul original fiind petros, se refera la ceva tare ca o piatra. „Simon” are intelesul de schimbator! cred ca Isus s-a uitat (cu mare dragoste) in ochii lui Petru si i-a spus ca Satan a vrut (un cuvant pentru o cerere al carei raspuns este stabilit) sa il cearna ca pe grau (sa te scuture zdravan), dar ca El s-a rugat pentru el. Dumnezeu este atat de credincios! Vrei sa-L lasi pe Duhul lui Dumnezeu sa te sensibilizeze in privinta aceasta, in timp ce ne gandim la ispita? Dumnezeu este credincios! Isus S-a rugat pentru Petru ca sa nu piara credinta lui. Aici nu cred ca Domnul s-a rugat ca Petru sa nu se lepede de El; deja spusese ca Petru urma sa faca lucrul acesta. Cred ca vroia sa spuna: *„Ma rog ca atunci cand vei cadea, sa nu renunti”*. Astazi poate ti se pare ca vechiul

ispititor iti spune: „Hai, renunta!”, „Ai dat-o in bara!” Insa Dumnezeu este credincios! Credinciosia lui Dumnezeu este promisiunea ta concreta pentru momentele cand ai de infruntat orice ispita. Asa ca priveste la El! Nu conteza cu ce problema, incercare sau ispita te confrunt; Dumnezeu este credincios! Vrei sa mergem inapoi la viata lui Iosif? El a fost inchis pe nedrept. Chiar si dupa ce a interpretat visurile servitorilor lui Faraon, a ramas in inchisoare inca doi ani. Dar chiar si acolo, in inchisoare, Dumnezeu a fost credincios; Domnul a fost cu el si l-a scos de acolo. Este cevagrozav! Dumnezeu te va scoate si pe tine afara. O promisiune concreta: credinciosia lui Dumnezeu!

6. Ispita aduce cu ea o provizie spirituala constanta

Ce este provizia? Provizia in cazul acesta este un drum de scapare. Vezi, credinciosia lui Dumnezeu nu va permite nici o incercare in viata ta pe care sa nu o poti infrunta. Dumnezeu a furnizat totul pentru tine ca sa poti avea biruinta. Aceasta provizie spirituala constanta este o cale de scapare, o cale prin care sa poti trece. Cand citim 1 Corinteni 10:13 si ajungem la cuvantul „iesirea”, ne gandim: „In sfarsit! O portita de scapare!” Dar daca ne uitam cu atentie la text vedem ca spune: „... *iesirea, ca s-o puteti suporta*”. Ceea ce avem aici, nu este un drum de iesire **din** ispita, ci un drum pentru a trece **prin** ispita. Gandeste-te in felul urmator: cand avem de-a face cu un moment de ispita si trebuie sa purtam greutatea incercarii, Dumnezeu nu ne va da voie sa ne strecuram de sub greutate, nici nu va indeparta greutatea. In vremurile de incercare, Dumnezeu vine alaturi de credincios si il ajuta sa suporte greutatea incercarii pana ce acesta va trece de ea cu succes.

Iacov spune: „ *Fratii mei, sa priviti ca o mare bucurie cand treceti prin felurite incercari, stiind ca incercarea credintei voastre lucreaza rabdare. Dar rabdarea trebuie sa-si faca desavarsit lucrarea, ca sa fiti desavarsiti, intregi si sa nu duceti lipsa de nimic*” (Iacov 1:2-4).

Dumnezeu are un scop atunci cand permite incercari in viata credinciosului si vrea sa ne treaca prin procesul acesta ca noi sa devenim copii ai lui Dumnezeu maturi si fermi, in stare sa fie stabili si sa reziste cursei diavolului.

In timp ce ne gandim la persoana lui Dumnezeu, ne putem increde in bunatatea si in harul Sau. In timp ce trecem prin momente de incercare, exista o scapare, dar scaparea inseamna a trece prin incercare. Avem provizia constanta a lui Dumnezeu, iar aceasta provizie isi are baza in primul rand in persoana Lui. Am discutat cu diferiti oameni care spun ca viata lor este ca un labirint; aproape ca se simt prinsi in cursa. Merg spre un loc si vad o deschizatura, apoi se intorc si dau de un perete. Se misca de jur imprejur si se intreaba: „Unde este iesirea?” In vremuri de incercare trebuie sa ne uitam la Isus, Capeteinina si desavarsirea credintei noastre. Trebuie sa ne incredem chiar in persoana lui Dumnezeu, dar si in principiile lui Dumnezeu pe care le gasim in Cuvantul lui Dumnezeu. „*Strang Cuvantul Tau in inima mea, ca sa nu pacatuiesc impotriva Ta*” (Psalm 119:11).

Atunci cand lucrez cu oameni care sunt in mod constant biruiti de aceeasi ispita, ii incurajez sa-si satureze mintea cu pasajele din Scriptura care trateaza acea problema cu care ei se confrunta. Noi numim asta responsabilitate, iar ideea aceasta este complet biblica. Una dintre proviziile spirituale pe care ni le-a dat Dumnezeu in timp ce cautam sa traim viata crestina consta chiar fratii si surorile in Hristos. Gandindu-ne la acest lucru, haideti sa ne ajutam unii pe altii. Haideti sa punem intrebari grele si sa dam raspunsuri sincere acestora. Haideti sa ne unim mainile in timp ce marsaluim spre victorie pentru slava lui Dumnezeu. Atunci cand suntem ispititi, trebuie sa recunoastem ca exista o cale de iesire, iar aceasta este imbracata in provizia constanta a lui Dumnezeu.

Incheind acest studiu sumar despre ispita, poate sunt unii care ar spune: „Da, asta suna bine, dar eu deja am esuat. Deja am cedat ispitei mult prea mult. Sunt atat de invins, incat nu stiu ce sa mai fac”. Imi amintesc de o carte grozava a lui John Bunyan, „Calatoria Crestinului”. La un moment dat, doua personaje din povestire, *Crestinul* si *Cel Plin de Speranta*, adorm intr-un lan care apartine uriasului

Disperat. Disperatul îi duce la Castelul Indoiei, unde îi arunca într-o închisoare rece, umeda și urat mirositoare. Prinsa acolo, fără mâncare și fără apă, soția celui Disperat striga: „Bate-i!” „Spune-le să se sinucida!” În acel moment întunecat, *Crestinul* bagă mâna în buzunar și găsește o cheie numită „promisiune”. Cu acea cheie el a deschis ușa disperării, lumina a pătruns înăuntru și ei au fost eliberați de uriasul Disperat.

Poate că și tu te afli într-o închisoare a disperării. Miroase urat, este întuneric și nu există speranță. Nu vrei să te cauți bine în buzunarele sufletului tău și să scoti o cheie numită „promisiune”? Deschide acea ușa a disperării și lasă ca iertarea lui Dumnezeu să invadeze sufletul tău și să te elibereze. Nu mușca momeala! Poti fi victorios asupra ispitei! Dar ca să faci aceasta, trebuie să înțelegi că există un principiu clar și o problemă comună. Este un proces captivant care urmărește un tipar continuu dar, slava lui Dumnezeu, ai la îndemână o promisiune concretă și o provizie constantă!

Joe Jordan
Director Cuvantul Vietii International

Copyright © Cuvantul Vietii Romania. Toate drepturile rezervate. Reproducerea parțială sau integrală a articolelor este interzisă.